

Tavaszi szél vizet áraszt...

(mezősségi változat)

Tavaszi szél vizet áraszt,
Minden madár társat választ.
Hát én ím már kit válasszak,
Szívet szívért kinek adjak?

Az ifjúság sólyommadár,
Addig víg, míg szabadon jár.
Jaj, énnékem szegénynek már,
Szívem víg örömet nem vár.

Ha én ezt így tudtam volna,
Hogy tavasszal nyílik rózsza,
Sohase búsultam volna,
Most szívemen bú nem volna.

De én eztet nem tudhattam,
Úgy búsultam majd megholtam.
Búval élem világomat
Az egész ifjúságomat.

A pántlika könnyű gúnya,
Mert azt a szél könnyen fújja,
De a fátyol nehéz ruha,
Mert azt a bú nyomdogálja.